REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Us II-180/2026-7

U I ME R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ljiljane Karlovčan-Đurović i Blanše Turić, članova vijeća te sudske savjetnice Katarine Skrbinac kao zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja KLing d.o.o., OIB: 74360083856, Lič, Lič 14, kojeg zastupa odvjetnica Martina Pavčić Matijević, OIB: 31604381213, Rijeka, Verdijeva 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: 95857869241, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanje zainteresiranih osoba Županijska lučka uprava Crikvenica, OIB: 90349141963, Crikvenica, Ivana Skomerže 2 i Rijekaprojekt d.o.o., Rijeke, Moše Albaharija 10A, zastupan po odvjetniku Damiru Jurkotiću, OIB: 96904364090, Čavle, Čavja 9, radi javne nabave na sjednici vijeća održanoj 5. studenoga 2026.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/I-034-02/26-01/377, urbroj: 354-02/3-26-06 od 21. srpnja 2026.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troška upravnog spora.

III. Odbija se zahtjev zainteresirane osobe Rijeka projekt d.o.o. za naknadu troška upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika, po žalbi zainteresirane osobe Rijekaprojekt d.o.o. (dalje: žalitelj) poništena je Odluka o odabiru, klasa: 342-01/25-01/113, urbroj: 2107-1-8-26-26 od 5. lipnja 2026., donesena u postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014772, predmet nabave: nabava usluge stručnog nadzora i usluge koordinatora II zaštite na radu za projekt: Izgradnja LOJP lokalnog značaja omorika, naručitelja Županijska lučka uprava Crikvenica, Crikvenica (točka I. izreke). U točki II. izreke tog rješenja se nalaže naručitelju Županijska lučka uprava Crikvenica, Crikvenica, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama naručitelja, nadoknadi žalitelju Rijekaprojekt d.o.o., Rijeka, troškove žalbenog postupka u iznosu od 1.476,25 eura, dok se u preostalom dijelu u iznosu od 4.346,25 eura zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka odbija.

2. Naručitelj je dana 29. prosinca 2025. u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) objavio poziv na nadmetanje s dokumentacijom

o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2025/S F02-0014772, za navedeni predmet nabave. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda koja se određuje na temelju kriterija: cijena (50 bodova), specifično iskustvo stručnjaka 2 (45 bodova) i iskustvo stručnjaka 2 – u samostalnom obavljanju ronilačkih pregleda tijekom građenja (5 bodova). U postupku javne nabave zaprimljene su četiri ponude, koje je naručitelj ocijenio valjanima, a Odlukom o odabiru od 5. lipnja 2026. je kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu gospodarskog subjekta KLing d.o.o., Lič, ovdje tužitelja, koja je istog dana objavljena u EOJN RH.

3. Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom Sudu osporava rješenje tuženika u cijelosti zbog svih propisanih razloga, odnosno bitne povrede pravila postupka, pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava.

Dalje u tužbi tužitelj iznosi kronologiju događaja i slijed radnji poduzetih u postupku, a pri tome obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je osporeno rješenje nezakonito, jer je protivno zaključku tuženika dokazao da ispunjava sve uvjete tehničke i stručne sposobnosti koje je naručitelj propisao, tj. da je u propisanom razdoblju uredno izvršio usluge iste ili slične predmetu nabave, a izvršene usluge odgovaraju i propisanom vrijednosnom kriteriju. Dodaje da je iz dostavljene dokumentacije, kojoj prileži i ugovor o izvršenoj usluzi vidljivo da je ugovorena vrijednost od 232.445,26 eura bez PDV-a, odnosno da su u okviru projekta "Rekonstrukcija sustava vodoopskrbe i izgradnje te rehabilitacija sustava odvodnje" izvedeni radovi unutar područja morske luke Omišalj. Tužitelj smatra da je na temelju dostavljene dokumentacije naručitelj osnovano prihvatio naznačenu vrijednost ugovora u ukupnom iznosu, tj. predmet ugovora kao referencu priznao u cijeloj vrijednosti ugovora.

Tužitelj u tužbi dalje daje osvrt na mjerodavne odredbe Dokumentacije o nabavi (dalje DoN-a), kojim je naručitelj propisao uvjet tehničke i stručne sposobnosti, zaključujući da tuženik pogrešno tumači sadržaj tih odredaba, a posljedično tome pogrešno zaključuje da tužitelj nije dokazao da ispunjava traženi uvjet tehničke i stručne sposobnosti.

Dalje u tužbi dodaje da DoN ne propisuje metodologiju izdvajanja dijela vrijednosti usluge koja bi se odnosila na pojedini segment projekta, ako referenca predstavlja jedinstvenu uslugu stručnog nadzora, pa smatra da nije bio u obvezi navoditi i izdvajati iznos koji se odnosi isključivo na područje morskih luka. Napominje da se projekt odnosio na sustav vodoopskrbe, odvodnje ili kanalizacije te da je nominirani stručnjak pružio jedinstvenu uslugu stručnog nadzora u traženom svojstvu, a da iz dostavljenog ugovornog troškovnika sa opisom radova je jasno vidljivo da je u sklopu projekta pružena usluga stručnog nadzora nad izgradnjom obalnih zidova, koja udovoljava uvjetu koji je propisao naručitelj. Tužitelj u tužbi pojašnjava i opseg radova, odnosno vrstu radova izvedenih unutar područja morske luke Omišalj, a ističe da se sličnost usluge ne određuje prema nazivu projekta, već prema bitnim tehničkim obilježjima, složenosti i vrsti radova. Tužitelj dalje ukazuje na recentnu praksu tuženika i iznesena stajališta, prema kojima naručitelj ne smije nepotrebno sužavati tržište već je obvezan priznati iskustvo koje je objektivno usporedivo s predmetom nabave, osobito ako se radi o hidrotehničkim građevinama i radovima na obalnim konstrukcijama, a sličnost se utvrđuje prema vrsti građevine i složenosti radova, a ne prema sektoru. Dodaje da je navedeno u skladu s člankom 268. stavak 5. Zakona o javnoj nabavi, a pojam "isti ili slični" pravni standard koji se ocjenjuje s obzirom na tehnička, funkcionalna i tehnološka obilježja ranije izvršenih usluga, koji jamče da je ponuditelj sposoban uredno izvršiti predmetni ugovor. Smatra da je sporna referenca

sukladna navedenoj zakonskoj odredbi, a da naručitelj prihvaćanjem tužiteljeve reference nije odstupio od svojih pravila, tj. nije postupio protivno odredbama DoN-a.

Dalje u tužbi tužitelj daje osvrt i na mjerodavne odredbe drugih propisa, Zakona o gradnji te Zakona o pomorskom dobru i morskim lukama. Smatra da je naručitelj vrednovanjem i uvažavanjem navedene reference u cijelosti postupio sukladno sadržaju mjerodavnih odredbama DoN-a te odredaba Zakona o javnoj nabavi, članku 290. stavku 1. tog Zakona te donio pravilnu Odluku o odabiru.

Zaključno, tužitelj smatra da je tuženik odstupio od ustaljene prakse iznesenih stajališta, a time stvara pravnu nesigurnost i nedosljednost u postupcima javne nabave, tužitelj ukazujući na tuženikovo rješenje, klasa: UP/II-034-02/25-01/66, urbroj: 354-02/11-25-9 od 10. ožujka 2025. u kojem se navodi da odabrani ponuditelj nije dužan sukladno propisanim uvjetima iz DoN-a navoditi iznos koji se odnosi na područje morskih luka, u slučaju da nije propisano da se priznaje samo dio vrijednosti usluge koji se odnosi na pojedini segment projekta, niti postoji metodologija izdvajanja takve vrijednost ako referenca predstavlja jedinstvenu uslugu stručnog nadzora.

Konačno, tužitelj dodaje da je i u drugom istovrsnom predmetu odabran kao najbolji ponuditelj, a nominirao je istovjetne reference, a naručitelji su ih prihvatili ocijenivši da udovoljavaju traženim uvjetima iz točke 5.2.2. DoN-a, Popis glavnih usluga, 5.2.2.4. Uvjeti.

Tužitelj predlaže da ovaj Sud poništi osporeno rješenje te tuženiku naloži da tužitelju nadoknadi tražene troškove postupka, uz troškove spora koje traži u pobliže naznačenom iznosu.

4. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga iznesenih u osporenom rješenju, protivi se tužbenom zahtjevu i predlaže da se kao neosnovan odbije.

Dalje u odgovoru na tužbu tuženik iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih je smatra pravilno naručitelj od tužitelja zatražio da pojasni ponudu u odnosu na vrijednost radova koji su se izvodili unutar granica lučkog područja morske luke Omišalj, a da je tužitelj dostavio, po ponovnom zahtjevu naručitelj, izvadak iz izvedbenog projekta. Dalje tuženik pojašnjava razloge zbog kojih nije prihvatio naručiteljevu ocjenu u vezi navedene reference kao dokaz tehničke i stručne sposobnosti, jer nije utvrđena vrijednost usluga iz ugovora koje bi bile slične predmetu nabave. Dodaje da nije bilo osnove prihvatiti kao relevantnu ukupnu vrijednost ugovora koji je dostavio tužitelj, jer time nije dokazao vrijednosni kriterij usluge stručnog nadzora u smislu definiranih uvjeta u DoN-u.

Zaključno, tuženik daje osvrt i na rješenje na koje se tužitelj poziva u tužbi, navodeći razloge zbog kojih iznesena stajališta u tom rješenju nisu primjenjiva u konkretnoj situaciji. Posebno navodi da se ne radi o predmetu istog činjeničnog supstrata te da jedno rješenje nema značenje "prakse", u kojem pravcu tužitelj navodi tendenciozne tvrdnje. Dodaje i razloge zbog kojih pozivanje tužitelja na primjenu članka 268. stavak 5. Zakona o javnoj nabavi u predmetnom slučaju nije odlučno. Dodaje i da je tužitelj imao mogućnost izjaviti žalbu na sadržaj DoN-a, vezano uz propisane uvjete tehničke i stručne sposobnosti, u zakonom propisanim rokovima, što je propustio učiniti, pa je DoN postao pravomoćan i time je osnova ponuditeljima za izradu ponuda te naručitelju za pregled i ocjenu ponuda. Tuženik predlaže da ovaj Sud odbije tužbeni zahtjev u cijelosti, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva sam riješi predmetnu stvar u skladu s člankom 434. stavak 4. Zakona o javnoj nabavi.

5. Zainteresirana osoba Rijekaprojekt d.o.o., Rijeka, u odgovoru na tužbu iscrpno navodi i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da tužba nije osnovana, a da je osporeno rješenje pravilno i zakonito. Predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije. Ističe da tužitelj u tužbi u bitnom ponavlja navode koje je već isticao tijekom žalbenog postupka, pogrešno tumači mjerodavne odredbe DoN-a, pri čemu ustraje na tvrdnji da je udovoljio traženoj referenci u vezi uvjeta tehničke i stručne sposobnosti. Dodaje da je tužitelj iskustvo u vezi šireg projekta povezao s određenim radovima – izgradnjom obalnih potpornih zidova unutar područja morske luke Omišalj, iako je u takvom slučaju nužno bilo utvrditi vrijednosti kriterij usluge stručnog nadzora koja se odnosi upravo na traženi uvjet, odnosno na konkretne radove. Smatra da bi se u protivnom sadržajno proširio uvjet koji je naručitelj jasno propisao, jer su predmetni zidovi bili samo dio zahvata potrebnog za realizaciju sustava odvodnje, a tuženik je pravilno primijenio kriterij sličnosti, ocjenjujući da tužitelj nije dokazao vrijednosni kriterij usluge koja se odnosi na područje morskih luka. Dodaje da bi u protivnom naručitelj, bez objektivnog i jasnog temelja, morao pretpostaviti da cjelokupna vrijednost jednog šireg ugovora predstavlja vrijednost upravo one vrste usluge koju je tražio, što bi bilo protivno njegovoj obvezi da ponude pregleda i ocjeni na temelju uvjeta i zahtjeva iz DoN-a. Dodaje i druge razloge zbog kojih se tužiteljeva argumentacija ne može potkrijepiti pozivanjem na tuženikovo rješenje od 10. ožujka 2025., u kojem je tuženik zaključio da se prema sadržaju konkretne DoN propisana investicijska vrijednost za bodovanje stručnjaka odnosi na cjelokupni projekt, a ne na pojedini rad izveden u okviru tog projekta pa se situacija u tom predmetu bitno razlikuje od konkretnog predmeta. U navedenom predmetu iz 2025. zainteresirani dodaje da je mjerodavna bila investicijska vrijednost projekta, a u konkretnom predmetu je mjerodavna vrijednost pruženih usluga koje odgovaraju propisanoj vrsti iskustva. Napominje da je u drugom postupku javne nabave, na koji tužitelj u tužbi ukazuje, upravo zainteresirani odabran kao najbolji ponuditelj, a ne tužitelj. Dodaje i da se protiv Odluke o odabiru, evidencijski broj: EV-N-23/25 nije vodio žalbeni postupak, u kojem bi se raspravilo o valjanosti tužiteljevih referenci, odnosno nije meritorno ispitano odgovara li predmetna referenca uvjetu tehničke i stručne sposobnosti, koja je ovdje sporno pitanje.

Zaključno, zainteresirana osoba, uz osvrt na sve tužbene navode pojedinačno, smatra da tužitelj nije dokazao osnovanost tvrdnji u vezi nezakonitosti osporenog rješenja, s bilo koje zakonom propisane osnove.

Predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti te potvrdi osporeno rješenje. Traži i naknadu troškova upravnog spora u pobliže naznačenom iznosu, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama od dana donošenja odluke o troškovima do isplate.

6. Tužitelju su odgovori na tužbu tuženika i zainteresirane osobe dostavljeni u skladu s odredbom članka 6. ZUS-a.

7. Tužitelj u očitovanju na dostavljene odgovore u bitnom ponavlja razloge već navedene u tužbi, kao i prijedlog da se tužbeni zahtjev usvoji, poništi osporeno rješenje i odbije zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova postupka. Traži trošak sastava podneska koji sadrži očitovanje, u pobliže naznačenom iznosu.

8. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

9. Na temelju razmatranja svih činjeničnih i pravnih pitanja te ocjene tužbenih razloga s osnove mjerodavnih odredaba ZUS-a, ovaj Sud je ocijenio neosnovanim tužbene razloge tužitelja te na temelju odredbe članka 116. stavak 1. ZUS-a tužbeni zahtjev odbio, potvrđujući osporeno rješenje zakonitim.

10. Naime, tuženik je u obrazloženju osporenog rješenja dao valjane, dostatne i relevantne razloge zbog kojih je u povodu žalbe zainteresirane osobe Rijekaprojekt d.o.o., Rijeka, poništio Odluku o odabiru od 5. lipnja 2026., ocjenjujući je nezakonitom. Takvo obrazloženje ovaj Sud prihvaća u cijelosti.

11. Osporeno tuženikovo rješenje u obrazloženju sadrži relevantne zakonske odredbe, koje je tuženik pravilno primijenio u predmetnom slučaju, odnosno na utvrđeno činjenično stanje je pravilno primijenio materijalno pravo, osnovano zaključivši da je naručitelj tijekom postupka javne nabave nezakonito postupio kada je odabrao tužitelja kao najpovoljnijeg ponuditelja, zaključivši da ispunjava sve propisane uvjete, uključujući i referencu vezanu uz uvjet tehničke i stručne sposobnosti, kojim se traži da gospodarski subjekt dokaže iskustvo na poslovima stručnog nadzora nad izgradnjom, rekonstrukcijom ili održavanje morskih luka i luka unutarnjih voda. Propisani uvjet, što pravilno zaključuje tuženik, traži da ponuditelj dokaže upravo iskustvo na poslovima stručnog nadzora nad izgradnjom, rekonstrukcijom ili održavanjem luka. Međutim, iz dostavljene dokumentacije ne proizlazi da je tužitelj kao odabrani ponuditelj udovoljio tražio referenci, niti to proizlazi iz njegovog očitovanja na zahtjev naručitelja da u tom dijelu razjasni svoju ponudu. Sukladno tome, tuženik pravilno zaključuje da se dostavljena referenca tužitelja, ugovor ukupne vrijednosti 232.445,26 eura ne može priznati kao dokaz ispunjenja traženog uvjeta tehničke i stručne sposobnosti, jer tužitelj nije dokazao vrijednosni kriterij traženog uvjeta, tj. nije dokazao udio usluge nadzora nominiranih radova u odnosu na ukupan iznos ugovora. Naime, podaci i dokazi koje je tužitelj dostavio ne daju osnove za zaključak da predmetna referenca u nominiranoj vrijednosti ispunjava uvjet propisan mjerodavnim odredbama DoN-a.

Iz dokumentacije koju je dostavio tužitelj moguće je samo zaključiti da su određeni radovi u okviru šireg projekta bili povezani s područjem morske luke Omišalj, ali se ne može utvrditi vrijednost usluge stručnog nadzora koja bi odgovarala usluzi definiranoj DoN-om, kao sličnoj usluzi. Sljedno tome nije moguće niti utvrditi vrijednost usluge stručnog nadzora koja se odnosi upravo na referentne radove.

12. Tuženik je na temelju cjelokupne dokumentacije spisa, zaključio da je naručitelj opisanim postupanjem postupio protivno članku 290. stavku 1. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", 120/16., 114/22. i 48/26. – dalje: ZJN/2016.).

13. U osvrtu na žalbene navode valja reći da okolnost što odredbe DoN-a ne propisuju metodologiju izdvajanja vrijednosti pojedinih dijelova projekta nije odlučna za donošenje drugačije odluke u predmetnoj stvari. Tužitelj je bio dužan dostaviti objektivne podatke i dokaze iz kojih bi proizlazilo da referenca u vrijednosti na koju se poziva ispunjava propisani uvjet tehničke i stručne sposobnosti, što nije učinio, pa nije bilo moguće utvrditi da u odnosu na vrijednosni kriterij tužitelj ispunjava uvjet propisan odredbama DoN-a. Sud prihvaća i druge razloge navedene u obrazloženju osporenog rješenja, na temelju kojih je tuženik zaključio da stajališta iznesena u rješenju na koje se poziva tužitelj te iznesena stajališta tuženika nisu primjenjiva u konkretnoj situaciji, jer se ne radi o istom činjeničnom supstratu. S time u vezi valja reći da je naručitelj dužan u svakom pojedinom slučaju ponudu ocijeniti u kontekstu svih relevantnih okolnosti, što znači da već iznesena stajališta tuženika sama po sebi ne obvezuju naručitelja da postupi na isti način ukoliko se ne radi o predmetu istovrsnog činjeničnog i pravnog supstrata.

14. Slijedom iznesenog, ovaj Sud je, ocijenio da tužbeni navodi tužitelja nisu s uspjehom osporili pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, zbog čega je tužbeni zahtjev odbio kao neosnovan i potvrdio osporeno rješenje.
15. Odluka o trošku upravnog spora (točka II. izreke) se temelji na odredbi članka 147. stavak 1. ZUS-a.
16. Odluka o trošku (točka III. izreke) se temelji na odredbi članka 144. stavak 1. ZUS-a. Ovaj Sud je, ocijenivši da navodi zainteresirane osobe izneseni u odgovoru na tužbu nisu odlučni za donošenje odluke u predmetnoj stvari, tj. da se ne radi o opravdanim troškovima, zahtjev zainteresirane osobe za naknadu troškova upravnog spora odbio kao neosnovan.

U Zagrebu 5. studenoga 2026.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Broj zapisa: **9-3088f-b3ad6**

Kontrolni broj: **05da9-25f8e-1d5f5**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.